

Riksdagens protokoll

2005/06:39

Måndagen den 28 november

Kl. 10.00 – 10.55

Protokoll
2005/06:39

1 § Justering av protokoll

Justerades protokollen för den 21 och 22 november.

2 § Meddelande om frågestund

Talmannen meddelade att vid frågestunden *torsdagen den 1 december kl. 14.00* skulle frågor besvaras av statsminister Göran Persson.

3 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2005/06:120

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:120 av Alice Åström (v)

Den politiska utvecklingen inför det kommande valet i Bolivia

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 13 december 2005.

Skälet till dröjsmålet är tidsbrist.

Stockholm den 23 november 2005

Utrikesdepartementet

Laila Freivalds

Interpellation 2005/06:121

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:121 av Alice Åström (v)

USA-alliansens brott mot internationella konventioner och mänskliga rättigheter i Irak

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 13 december 2005.

Skälet till dröjsmålet är tidsbrist.

Stockholm den 23 november 2005

Utrikesdepartementet

Laila Freivalds

Interpellation 2005/06:126

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:126 av Kerstin Lundgren (c)
Aktivt arbete för att följa upp tecken på förtryck och diskriminering i turkiska skolor

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 13 december 2005.

Skälet till dröjsmålet är tidsbrist.

Stockholm den 23 november 2005

Utrikesdepartementet

Laila Freivalds

Interpellation 2005/06:127

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:127 av Ewa Björling (m)

Sveriges förhållande till Hamas

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 13 december 2005.

Skälet till dröjsmålet är tidsbrist.

Stockholm den 23 november 2005

Utrikesdepartementet

Laila Freivalds

Interpellation 2005/06:128

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:128 av Tobias Krantz (fp)

Regeringens utnämningsspolitik

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 9 december 2005.

Skälet till dröjsmålet är arbetsbelastning.

Stockholm den 22 november 2005

Finansdepartementet

Sven-Erik Österberg

Interpellation 2005/06:129

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:129 av Tobias Krantz (fp)

Myndigheters politiska opinionsbildning

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 9 december 2005.

Skälet till dröjsmålet är arbetsbelastning.

Stockholm den 22 november 2005

Finansdepartementet

Sven-Erik Österberg

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:130 av Tobias Krantz (fp)

Statsförvaltningens expansion

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 9 december 2005.

Skälet till dröjsmålet är arbetsbelastning.

Stockholm den 22 november 2005

Finansdepartementet

Sven-Erik Österberg

4 § Svar på interpellation 2005/06:76 om avvecklingen av Viggen-plan med spaningskapacitet

*Svar på
interpellationer*

Anf. 1 Förvarsminister LENI BJÖRKLUND (s):

Herr talman! Vi är alla djupt tagna av den händelse som i fredags inträffade i Mazar-i-Sharif. Våra tankar har hela tiden funnits hos de anhöriga och arbetskamrater och vänner till de skadade och till den omkomna soldaten.

Allan Widman har frågat mig om vilka åtgärder jag är beredd att vidta för att avvärja det glapp som uppstår i fotospaningsförmågan och vilka skäl som finns för staten att bekosta beredskapstillägg för berörd personal.

Vecka 50 gör Viggen sin sista flygning på F 21 i Luleå, och därmed utgår också Förvarsmaktens möjlighet till fotospaning. Spaningskapseln till Gripensystemet planeras vara operativ vid halvårsskiftet 2006. Det glapp som uppstår i spaningsförmågan är planerat att bli så kort som möjligt. Förvarsmaktens bedömning är att vi med anledning av detta inte kommer att bli beroende av andra länders underrättelseuppgifter i större utsträckning än i dag. Fotospaning utgör en av flera underrättelsekällor för att skapa en bild över läget. Det är naturligtvis av stor vikt att utnyttja alla tillgängliga medel för att skapa en så god underrättelsebild som möjligt. Men i och med att det inte är fråga om längre tid än ett halvår är Förvarsmaktens bedömning att detta inte kommer att ha en negativ inverkan på vår samlade lägesbild. Avvecklingen av Viggensystemet har varit planerad sedan flera år tillbaka, och jag vill i detta sammanhang klargöra att det skulle innebära avsevärda kostnader om vi skulle behålla Viggensystemet under denna period för att kunna lösa fotospaningsuppgifter. Det är således inte aktuellt att behålla detta system.

De svenska anmälningarna till internationella styrkeregister analyseras och omprövas kontinuerligt av regeringen. Utgångspunkten är att anmälningarna ska återspegla de behov och den sammansättning som är mest sannolik att Sverige kan komma att bidra med i de internationella insatserna. Bedömningen av det spanings- och luftförsvarsförband, Jas 39, som är anmält är att det är ett lämpligt bidrag. Sverige har anmält att förbandet har begränsad spaningsförmåga till följd av den temporära avsaknaden av spaningskapsel. Spaning är dock mer än fotospaning, och flygplanets egna radarsystem fungerar också som spaningsutrustning.

Swafrap Jas 39 innehar förmågan att kunna genomföra bland annat *air policing* i en internationell miljö. Det finns ett behov i de flesta internationella insatser av att kunna övervaka och kontrollera luftrummet. Att spaningsförmågan inte är fullständig i dagsläget påverkar inte Swafraps förmåga att lösa denna uppgift.

Mot denna bakgrund anser regeringen det som olämpligt att under en kort period avanmäla Gripenförbundet från de internationella styrkeregistren.

Anf. 2 ALLAN WIDMAN (fp):

Herr talman! Jag vill inleda med att tacka försvarsministern för det värdiga och enkla sätt på vilket hon uttryckte sin medtanke om de drabbade i Afghanistan och deras anhöriga. Det är en medtanke som jag delar.

Jag vill också tacka för det svar som jag har fått beträffande fotospäningsförmågan. Jag är övertygad om att försvarsministern håller med mig om att ett glapp i denna väsentliga förmåga för vårt flygvapen inte är bra. Det är inte bra att det uppstår.

Samtidigt tycker jag mig förstå av det svar som jag har fått att det här glappet, som initialt bedömdes pågå under en längre tid, nu tycks kortas alltmer. Om den tolkningen av vad försvarsministern säger stämmer gläds jag naturligtvis åt det.

Man kan ändå inte komma ifrån att ett sådant här glapp i en väsentlig förmåga i vårt stridsflyg inte borde ha uppstått. Det är ett memento för oss politiker om att bättre planera i framtiden och att försöka att med utgångspunkt från användbarheten av våra stridskrafter hitta en planering som håller.

Herr talman! Jag menar att det svenska flygvapnet är inne i något av en kris. Det finns en rad tekniska tillkortakommanden när det gäller vårt Jas Gripen-system. Vi har en begränsad förmåga på jaktsidan. Vi har ett litet antal robotar, och de är inte av nyaste modell.

Vi har i dag egentligen inte möjlighet att bekämpa mål på marken med hjälp av Jasflygplanet. Vi har tillgång till en del äldre vapen som möjligen kan bekämpa markmål. Men de är inte av den kalibern att de kan användas inom ramen för internationella operationer och det som vi brukar kalla för *close air support*.

Som framgår av interpellationen och försvarsministerns svar är också spaningsförmågan nedsatt under viss tid.

Detta är den ena sidan av krisen. Den andra sidan handlar om att vårt flygvapen inte har gjort någon internationell insats sedan 1964, åtminstone inte med stridsflyg. Jag lyssnar alltid mycket uppmärksam när både försvarsministern och överbefälhavaren predikar användbarhetens evangelium, nämligen att det som vi förfogar över i försvaret är sådant som ska användas här och nu och att vi ska ha ett insatt insatsförsvär.

Därför oroas jag i hög grad av att de här tekniska tillkortakommandena finns i flygvapnet. Jag hoppas att regeringen är beredd att göra allt för att dessa tillkortakommanden så fort som möjligt ska försvinna.

Anf. 3 Försvarsminister LENI BJÖRKLUND (s):

Herr talman! Det är naturligtvis aldrig bra när man får glapp. Då är frågan: Kan man undvika glapp? Ja, säger Allan Widman – om vi hade

en bättre planering från politiskt håll. Jag är inte så säker på den saken. Det handlar om att tillföra kompletterande system till en plattform som i och för sig är ett avancerat system. Det finns en del tekniska problem och tekniska lösningar som måste hanteras under processen.

Och då är frågan hur man i ett land kan tillåta sig att få den här typen av glapp. Hade Försvarsmakten gjort bedömningen att vår egen förmåga att skydda våra territoriella gränser skulle vara nedsatt på ett påtagligt sätt i dag om vi hade det här glappet under en längre period hade naturligtvis frågan om att bibehålla Viggensystemet operativt längre varit aktuell. Då hade vi fått ta ställning till den frågan. Nu gör man inte den bedömningen. Alla uppgifter jag har i dag visar att det handlar om ett halvår.

Ibland tycker jag att Allan Widman utmålar en del av de utvecklingsarbeten som pågår i Försvarsmakten som om det hela tiden är tekniska tillkortakommanden i systemen. Jag delar inte den synen. Det gäller att anpassa till den hotbild vi har i Sverige. Nu talar jag om varför vi över huvud taget har det här flygsystemet. Det är för att ha den förmågan och kunna se till att vi upprätthåller vår territoriella integritet.

Men en del av de mer operativa delarna av systemet ser varken Allan Widman eller jag något direkt behov av. Det innebär att i stället för att anskaffa ett stort antal robotar och stridsspetsar kan man avstå från att göra inköp för att i stället följa med i den tekniska utvecklingen och se hur det ser ut den dag hotbilden eventuellt försämras.

Vi är överens om att det är viktigt att vi deltar med alla de delar som finns i vårt försvar när så efterfrågas och när man ber oss om det. Det är faktiskt också regeringens avsikt. Det är skälet till att, även med den begränsning som finns under en kortare tid när det gäller fotospaningsförmågan, ändå ha Jasplanet anmält.

Anf. 4 ALLAN WIDMAN (fp):

Herr talman! Det finns naturligtvis olika sätt att undvika ett glapp. Ett sätt är att man driver på utvecklingen i det nya Gripen-systemet så att spaningskraften kommer fram snabbare. Ett annat sätt är att man livstidsförlänger Viggensplanet, vilket hade varit en möjlighet. Viggensplanet är ju inte, i jämförelse med många andra stridsflygplan som finns världen över, särskilt ålderstiget i dag. Den möjligheten stod ju till buds.

Försvarsministern beskriver det nationella försvarsbehovet på lång sikt när hon berättar varför Gripen-systemet i dag har den utformning det har. Det förvånar mig lite. Försvarsberedningen har ju de senaste åren gjort delvis en lite annan analys. De har sagt att när nu Sverige satsar mindre pengar på sitt försvar, och vår förmåga i vissa stycken därav kommer att nedgå, blir det dubbelt viktigt att vi håller oss underrättade om vad som händer i vår omvärld. Man har särskilt pekat på att det är viktigt att göra detta för att i god tid kunna återanpassa det svenska försvaret efter en ändrad hotbild. Det är, såvitt jag kan bedöma, en lite annan analys än den som försvarsministern nu gör här.

Dessutom utmålas det en sorts motsatsbild mellan att å ena sidan ha ett vapensystem operativt här och nu och å andra att följa med den tekniska utvecklingen. Men jag hoppas att försvarsministern fortfarande intar den ståndpunkt som hon tidigare givit uttryck för, och som jag i allra högsta grad delar, nämligen att de vapensystem som Sverige har ska

Prot. 2005/06:39
28 november

Svar på
interpellationer

vara användbara, och de ska vara användbara här och nu. Jag tror att det också är en förutsättning för att det svenska flygvapnet och det svenska stridsflyget kommer att bli efterfrågat inom ramen för internationella operationer. Det är en erfarenhet som det svenska flygvapnet verkligen behöver, att bli vad man kallar för *battleproved*.

Sedan säger försvarsministern att vi menar ändå att det finns sådana uppgifter, mera begränsade, som Jasflygplanen kan fylla under den tid som det här glappet i fotospaningsförmågan består. Det är riktigt. Naturligtvis kan man ägna sig åt *air policing*. Men jag kan ändå konstatera att under de år som Gripenförbandet, och tidigare Viggenförbandet Swafrap, har hållits i beredskap har det inte efterfrågats. Jag tror att det finns en tydlig koppling mellan det som jag kallade för tekniska tillkortakommanden och efterfrågan ute i vår omvärld.

Anf. 5 Försvarsminister LENI BJÖRKLUND (s):

Herr talman! Visst kan man på alla sätt försöka driva på utvecklingen för att förhindra att det blir glapp, men det finns ändå en sorts begränsning i var den politiska förmågan finns när det gäller att lösa också industriella tekniska problem. På den punkten kan Allan Widman vara övertygad om att alla ansträngningar har gjorts för att få fram spaningskapseln. Det är ingen som har önskat att få det här glappet, utan man har i stället vidtagit åtgärder för att komma åt det.

Däremot har man ett ansvar om man skulle komma fram till en livstidsförlängning, men det är otroligt kostnadskrävande i ett system som ändå ska avvecklas. Därför handlar det om att stå fast vid tabellen om man gör den operativa bedömningen att det här inte allvarligt försvårar möjligheten att upprätthålla den nationella beredskapen. Därtill kan vi också använda systemet internationellt med en viss begränsning i spaningsförmågan.

Sedan finns det ingen skillnad mellan det jag säger och det Försvarsberedningen har sagt. Det jag säger i dag är att jag inte ser någon anledning till att vi ska köpa stora volymer vapen och vapensystem om vi bedömer att vi inte har operativ nytta av det just nu. Då kan vi köpa något färre. Det handlar ändå om att Jas har jaktförmåga, och det har det faktiskt. Sedan är frågan hur många robotar man behöver för attack. Jag gör ingen hemlighet av att de vapensystem som vi har i vårt försvar har vi i basen för vårt nationella försvar. Då måste också Allan Widman hålla med mig om att hotbilden är sådan i dag att vi inte, för vårt eget nationella behov, behöver köpa in ett stort antal vapen, bomber och robotar just nu om det finns möjlighet att klara sig med ett mindre antal för att upprätthålla förmågan.

Då kommer också frågan om efterfrågan på den här kapaciteten. Jag är inte tillräckligt erfaren för att veta hur efterfrågan och förfrågningarna kring Viggensystemet såg ut tidigare. Jag kan bara konstatera att jag sände ut det första flygplatsförbandet som opererade i Kongo.

Att vi har anmält detta innebär inte någon större merkostnad eftersom flyg till största delen består av officerare som är heltidsanställda. Vi erbjuder det internationella samfundet den förmågan. Jag är alldeles övertygad om att den också kommer att komma till användning.

Anf. 6 ALLAN WIDMAN (fp):

Herr talman! Jag tror inte att det hade varit förenat med särdeles stora kostnader att förlänga Viggensystemet i sex månader. Vi har ju haft det ett antal decennier. Enligt min mening hade det varit en lämplig åtgärd att vidta. Sedan når man naturligtvis en punkt där man har förberett en avveckling som det innebär väldigt stora kostnader att backa ifrån. Det är möjligt att det är där vi är.

Försvarsministern säger att det är en viss begränsning att man har tappat fotospaningsförmågan. Jag menar att den begränsningen ändå är ganska stor. Jag kan inte sia bestämt om framtiden, men jag misstänker att den bristande efterfrågan på Swafrapförbandet, som nu blir organiserat med Jasflygplan, faktiskt kommer att bestå. Detta är ett stort problem, det vill säga att vi inte använder vårt flygvapen i de internationella operationerna. De behöver, precis som marinen och arméstridskrafterna, delta.

Jag har heller inte, tror jag, försvarsministern, efterlyst ett stort antal robotar och ett stort antal bomber – det har jag inte gjort. Men jag menar att om namnet på vårt flygplan består av bokstäverna j, a och s, som står för jakt, attack och spaning, så är det viktigt att vi ser till att de komponenterna i vart fall finns tillgängliga. I dag finns det ett litet j med frågetecken efter, det finns ett halvt a och det finns inget s. Detta är en mycket bekymmersam situation.

Anf. 7 Försvarsminister LENI BJÖRKLUND (s):

Herr talman! Jag får försäkra Allan Widman om att vi hade nått den punkt då det skulle ha blivit väldigt dyrt att förlänga Viggensystemet. Samtidigt är Försvarsmaktens bedömning att det inte är allvarligt och farligt med det här korta glappet. Precis samma sak handlar det om beträffande begränsningen i fotospaningen.

Jag litar på Försvarsmaktens bedömning att med tanke på de andra spaningssystem som vi har är det inte så att vi har en allvarligt ifrågasatt försvarsförmåga. I så fall skulle jag ha haft skäl att ändå fundera på de höga kostnaderna för att visstidsförlänga Viggensystemet. Det är ansvaret man har som försvarsminister. Däremot ska jag inte ge mig in i de tekniska bedömningarna. Det är inte min roll som försvarsminister. Men jag har, efter att ha lyssnat på de här föredragningarna, blivit lugnad på den punkten, och jag vill gärna vidarebefordra det lugnet till Allan Widman.

Sedan kommer frågan om att använda Jassystemet. Det är klart att det ska användas för jakt, attack och spaning, för det är det som planet är utrustat för. Det finns begränsningar i attackförmågan, och det finns också än så länge begränsningar i spaningsförmågan. Vi fyller ut dem nu, och vi gör det med de bästa systemen, samtidigt som vi också lär oss att använda dem kombinerat på ett sätt som jag tror verkligen kommer att göra den internationella efterfrågan av systemet stor.

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 2005/06:39
28 november

Svar på
interpellationer

5 § Svar på interpellationerna 2005/06:89 och 100 om Riksbankens inflationsmål som överordnat mål för stabiliseringspolitiken

Anf. 8 Finansminister PÄR NUDER (s):

Herr talman! Jag har fått två frågor som berör sysselsättningen och prisstabilitetsmålet. Då frågorna berör samma område väljer jag att besvara i ett sammanhang.

Carl B Hamilton frågar mig om jag står bakom inflationsmålet och om jag avser att ta initiativ till någon förändring av målet.

Camilla Sköld Jansson frågar mig vilka åtgärder jag har för avsikt att vidta för att vi ska få ett inflationsmål som gör det möjligt att nå målet om full sysselsättning och en institutionell ordning där full sysselsättning inte underordnas andra mål.

Min syn är att prisstabilitet är en grundläggande förutsättning för en god sysselsättningsutveckling på sikt. Som framgår av finansplanen stöder regeringen penningpolitikens inriktning och står bakom inflationsmålet.

Min ståndpunkt bygger på våra erfarenheter av de senaste decenniernas ekonomiska utveckling och på hur jag principiellt ser på sambandet mellan sysselsättning och prisutveckling. Jag kommer först att utveckla de resonemangen. Därutöver vill jag sätta in den aktuella finanspolitiken i tankeramen kring sysselsättning och prisstabilitet.

Jag är övertygad om att införandet av de finans- och penningpolitiska ramverken, med överskottsmål, utgiftstak och en självständig riksbank som styr mot ett inflationsmål, sedan slutet av 1990-talet har bidragit till att den ekonomiska utvecklingen varit betydligt stabilare än tidigare. Inte minst har inflationsmålet vunnit förtroende hos arbetsmarknadens parter och fungerat som ett stabilt ankare för löneutvecklingen. Denna har sedan slutet av 1990-talet legat på samhällsekonomiskt rimliga nivåer, som samtidigt inneburit ökade reallöner.

Det senaste decenniets låga inflation har sannolikt också bidragit till en jämnare förmögenhetsfördelning än vad som annars skulle ha varit fallet. Hög inflation gynnar alltid dem med stor förmögenhet som på ett flexibelt sätt kan placera om sina förmögenheter när de ekonomiska förutsättningarna förändras. Hög inflation gynnar också låntagare, som delvis får sina skulder amorterade, på bekostnad av framför allt småsparare.

Som svar på Camilla Sköld Janssons fråga, och som kommentar till hennes skepsis till att det finns en "naturlig" nivå på arbetslösheten och att inflationen tar fart om arbetslösheten sjunker under den nivån, vill jag förklara hur jag ser på sambanden. Jag tycker också att begreppet "naturlig arbetslöshet" är olyckligt. Det ger ett intryck av att arbetslösheten är för alltid given.

På kort sikt kan överhettning och inflationstendenser uppstå genom alltför stora löneökningar om efterfrågan på arbetsmarknaden överstiger en viss nivå. Det sambandet kan vi aldrig trola bort.

Men politiken kan påverka var den nivån ligger så att hög sysselsättning går hand i hand med låg inflation. För det krävs en effektiv matchning mellan lediga jobb och arbetssökande och att arbetskraftens kompetens är hög. Till exempel är en effektiv arbetsförmedling och utbildningens kvalitet centrala faktorer. Det gäller särskilt utbildning till bristyrken

och olika typer av incitament och stöd till människor som varit arbetslösa under lång tid så att de kan komma in på arbetsmarknaden. Även utformningen av skatte- och bidragssystem är viktig. Allt detta förbättrar anpassningen mellan efterfrågan och utbud på arbetsmarknaden och höjer på sikt sysselsättningen.

Det är också av vikt att föra en väl avvägd stabiliseringspolitik så att arbetslösheten dämpas i lågkonjunkturer och att överhettning och inflationstendenser förhindras i högkonjunkturer. Det förra utgör ett skyddsnät mot långa arbetslöshetstider så att inte arbetskraftens kompetens och anställningsbarhet går förlorad. Det senare förhindrar att överhettningen går så långt att den bara kan lösas genom ett kraftigt fall i ekonomisk aktivitet och sysselsättning. Vi har dåliga erfarenheter från krisåren i början av 1990-talet. Den höga arbetslösheten orsakade då att många fick det mycket svårt att ta sig tillbaka till arbetsmarknaden. Vid sidan av penningpolitiken ser jag att finanspolitiken har en roll att spela för att undvika sådana situationer. En ansvarsfull stabiliseringspolitik är möjlig att föra inom ramen för det nuvarande prisstabilitetsmålet.

Jag vill i det här sammanhanget också kommentera den finanspolitik som presenteras i budgetpropositionen för 2006. Det sysselsättningspaket som föreslås är utformat för att ge effekter både på kort och på lång sikt. Det syftar både till att öka efterfrågan på arbetskraft på kort sikt och till att öka utbudet på arbetskraft på längre sikt. Det ger goda förutsättningar för låga räntor och förbättrar sysselsättningen på sikt. Regeringens bedömning är att det för närvarande finns utrymme för att stimulera ekonomin och stötta arbetsmarknaden. Det finns omfattande lediga resurser, lönebildningen fungerar väl och inflationstrycket är lågt. Därutöver visar bytesbalansen rekordhöga överskott, och de offentliga finanserna är starka. Min bedömning är att sysselsättningsstimulanserna kan göras med en bibehållen låg inflation framöver.

Anf. 9 CARL B HAMILTON (fp):

Herr talman! Jag vill börja med att tacka finansministern för svaret.

”Full sysselsättning är socialdemokratins allt överskuggande mål.” Det citatet är från den socialdemokratiska partikongressen den 31 oktober. Texten, som den står, innebär onekligen att inflationsmålet kan så att säga överskuggas och prioriteras ned i förhållande till målet om full sysselsättning.

Det är uppenbart att de som var med på det socialdemokratiska partiets kongress och föreslog det här, fattade beslut om det och betraktade det hela som medierepresentanter uppfattade det här beslutet som en uppmaning till en förändring av den rådande politiska positionen. Hade det enbart varit fråga om en kodifiering av status quo hade det ju inte behövt föranleda någon ändring av kongressens politiska riktlinjer. Eller hur?

Eller är beslutet trots allt en fullständig nullitet?

I den senaste finansplanen skrev regeringen så här – det var i augusti–september, då man formulerade denna text: ”Riksdagen har lagt fast att den övergripande uppgiften för penningpolitiken är prisstabilitet. – – – Regeringen stöder penningpolitikens inriktning och står bakom inflationsmålet.”

Prot. 2005/06:39
28 november

Svar på
interpellationer

Det här innebär att regeringen, när finansplanen skrevs, stödde att den övergripande uppgiften för Riksbanken är prisstabilitet och inte till exempel full sysselsättning. Dessutom stödde regeringen definitionen av det här målet, det vill säga 2 % prisökning.

I sitt svar skriver finansministern – vi hörde det läsas upp här: ”Som framgår av finansplanen stöder regeringen penningpolitikens inriktning och står bakom inflationsmålet.”

Men, och det är viktigt att lägga märke till, för nu närmar jag mig pudelns kärna, det hade varit riktigare om finansministern hade skrivit ”framgick”, det vill säga imperfektum, eftersom finansplanen skrevs långt före kongressbeslutet.

Svaret som just gavs är därför dessvärre inget relevant svar i dagsläget. Det är ett icke-svar eftersom min fråga gällde om regeringen på grund av och efter kongressbeslutet ändrat någon prioritering eller planerar för det på grund av kongressbeslutet om att ”full sysselsättning är socialdemokratins allt överskuggande mål”.

Att som finansministern nu gör hänvisa till ett dokument från tiden före kongressen är därför att smita från själva kärnfrågan. Det begriper naturligtvis finansministern, och det begriper också Riksbanken och marknaden. Finansministern har inte klargjort var regeringen står i dag. Mina frågor i interpellationen kvarstår därför:

Är det regeringens position att den alltså, i varje del och utan någon inskränkning eller något tillägg, står för finansplanens text om penningpolitikens inriktning och inflationsmålet?

Avser finansministern att ta initiativ till någon förändring eller komplettering av det av riksdagen formulerade målet för Riksbanken, det vill säga enbart prisstabilitet?

Nu är det viktigt att finansministern inte slirar med orden utan faktiskt vinnlägger sig om en kristallklar beskrivning av vad som i dag, efter kongressbeslutet, är regeringens hållning och vad som gäller för framtiden.

Anf. 10 CAMILLA SKÖLD JANSSON (v):

Herr talman! Jag vill också tacka för svaret. Trots svaret har jag förhoppningar om att den här interpellationsdebatten ska sluta med att Carl B Hamilton är mindre nöjd med ministerns svar än vad jag och de inom arbetarrörelsen kommer att vara som vill ha full sysselsättning som högsta mål för den ekonomiska politiken.

Alltfler har ju börjat ifrågasätta den ordning som vi har och har haft sedan början av 1990-talet då man plockade bort full sysselsättning som det viktigaste målet och ersatte det med prisstabilitet och inflationsbekämpning.

Från Vänsterpartiets sida, från en mängd ekonomer inom fackföreningsrörelsen och nu senast från den socialdemokratiska partikongressen är budskapet klart. Man vill se full sysselsättning som mål nr 1, och det ska vara ett mål som överskuggar allt annat. Det kan inte utläsas på något annat sätt än att Riksbankens inflationsmål måste kunna underordnas sysselsättningsmålet. Så är det inte i dag.

Visst bedrivs det i dag, inom ramen för samarbetet mellan regeringen, Vänsterpartiet och Miljöpartiet, en politik som syftar till att öka sysselsättningen, men det svarar inte mot hur man ser på målet om full syssel-

sättning. Numera finns det alltså två partier som menar att full sysselsättning är det viktigaste målet.

I Pär Nuders svar sägs ingenting som tyder på att regeringen tänker förändra målsättningarna. När finansministern ska värdera resultatet av den ekonomiska politiken gör han det i termer av stabilitet, förmögensfördelning, att parterna tagit sitt ansvar och sett till att löneökningarna inte är för höga och så vidare, men ingenstans nämns baksidan av politiken. Ingenstans nämns att priset för denna politik är högt. Det handlar om arbetslöshet. Det förs inga resonemang om arbetslösheten i interpellationssvaret, vilket är rätt anmärkningsvärt. Man bör föra ett resonemang om hur vi ska vikta värdet av att vi har en historiskt låg inflation mot att vi har en historiskt hög arbetslöshet. Det är den centrala frågeställningen.

Jag nämner i min interpellation begreppet ”Nairu”, den naturliga arbetslösheten. Det är ett olyckligt begrepp men finns de facto levande – den naturliga arbetslösheten eller jämviktsarbetslösheten. Nu vet jag att regeringen inte så gärna talar om detta, men Konjunkturinstitutet gör kontinuerligt beräkningar där de tittar på vilken nivå som är möjlig att ha på arbetslösheten utan att störa inflationsmålet på 2 %.

Konjunkturinstitutet säger att vi 2007 kommer att ha en arbetslöshet som ligger nära jämviktsarbetslösheten. Det innebär en arbetslöshet på 4,7 % och en sysselsättningsgrad på 77,5 %. Det är långt ifrån full sysselsättning. Om vi tittar på detta även långsiktigt, ända fram till 2015, säger Konjunkturinstitutets prognoser att det med dagens regler för inflation, kombinerat med utgiftstak och så vidare, inte är möjligt att nå full sysselsättning. Det går inte att nå full sysselsättning.

Det handlar om ett vägval, och för att försöka klara ut regeringens politiska ambition vill jag återigen ställa frågan: Finns det en politisk ambition att göra det som den socialdemokratiska kongressen beslutade om, nämligen att föra en politik där full sysselsättning är viktigare än inflationsbekämpningen?

Anf. 11 Finansminister PÄR NUDER (s):

Herr talman! Det är alldeles uppenbart att det går att slå in öppna dörrar från både höger och vänster – från höger från Carl B Hamiltons och från vänster från Camilla Sköld Janssons sida.

Låt mig börja med att tacka interpellanterna för den här diskussionen. Den gör det möjligt för mig att ge uppmärksamhet åt det som den socialdemokratiska partikongressen beslutade. Jag vill tacka för möjligheten att få fört till riksdagens protokoll vad kongressen fattade beslut om. Under punkten ”Full sysselsättning, arbete åt alla” lades följande stycke till: Arbete är grunden för välfärd, välstånd och människors personliga utveckling. Den som har arbete känner sig mer uppskattad, har bättre hälsa och upplever större frihet än den som går utan. Därför är full sysselsättning socialdemokratiens allt annat överskuggande mål.

Jag kan upplysa Carl B Hamilton – och det tror jag att han vet om, särskilt med tanke på hans bakgrund – att precis detta har det socialdemokratiska arbetarepartiet tyckt sedan 1889. Vi har formulerat det på lite olika sätt. Ett annat sätt att formulera denna övergripande ståndpunkt – och som också stått i våra partiprogram – är: Nationens främsta tillgång är människors vilja till arbete.

Prot. 2005/06:39
28 november

*Svar på
interpellationer*

Arbete åt alla är socialdemokratiens allt annat överskuggande mål. Alla politikområden ska syfta till att bidra till detta. För att det ska bli möjligt måste dock den ekonomiska politiken i sin tur ha ett antal styråror. En sådan är att vi har ett sysselsättningsmål, att nå 80 % i sysselsättningsgrad. Ett annat är att pressa tillbaka den öppna arbetslösheten till, i ett första steg, 4 %. Ett tredje mål är prisstabilitetsmålet.

Som jag utvecklade i mitt interpellationssvar anser vi, regeringen och det socialdemokratiska partiet, att ett inflationsmål är nödvändigt för att bidra till den ekonomiska politikens målsättning att pressa tillbaka arbetslösheten och höja sysselsättningen, vilket framgår om man tar del av handlingarna och hela besluten och inte bara utgår från mediereferaten. Det är en konstlad motsättning mellan ett inflationsmål och ambitioner på sysselsättningsområdet. Låg inflation leder till låga räntor, leder till ökad aktivitet i ekonomin.

Carl B Hamilton kan vara helt lugn. Regeringen och den socialdemokratiska riksdagsgruppen står bakom vartenda kommatecken som finns i den budgetproposition, finansplan, som nu är föremål för riksdagens behandling. För Camilla Sköld Jansson kan jag berätta att det gör även Vänsterpartiets riksdagsgrupp. Det känns något udda att jag behöver påpeka detta. Jag har förhandlat två budgetpropositioner – en vårproposition och en höstbudget – med Vänsterpartiet, och inte någon gång har de lyft fram att de vill ändra i riksdagens syn på inflationsmålet eller i relationerna mellan de olika mål som finns i den ekonomiska politiken.

Vi kan alltså vara helt lugna med att den budgetproposition, finansplan, som jag satt mitt namn under står hela regeringen och hela den socialdemokratiska riksdagsgruppen bakom, liksom även Vänsterpartiet.

Anf. 12 CARL B HAMILTON (fp):

Herr talman! Det fanns flera saker att ta fasta på i detta inlägg. Om vi tar det som jag inriktat mig på uppfattar jag det nu så att den text som finansplanen innehöll när den lades fram gällde före kongressbeslutet och gäller även efter kongressbeslutet, alltså med oförändrat innehåll. Det beslut som fattades på den socialdemokratiska kongressen har inte i någon del ändrat på de formuleringar och den innebörd som finns i finansplanens skrivningar om Riksbanken. Om denna tolkning är rätt tycker jag att det är alldeles utmärkt, och i så fall ber jag finansministern att instämma i detta och säga att det är samma skrivning efter kongressbeslutet som det var före, att det är samma innebörd i skrivningen och att inga förändringar är planerade eller tänkta.

Jag har också lagt märke till att Vänsterpartiet nu inte ställer upp på finansplanens beskrivning av penningpolitiken och uppställningen bakom denna. Men jag är inte förvånad. Ni är ofta splittrade på vänstersidan. Det är väldigt vanligt att den rödgröna alliansen spricker upp i olika konflikter och bråk och budgetkonflikter – det är bara det gamla vanliga – till skillnad från alliansen som är betydligt mer sammanhållen och går fram med en helt enig syn i dessa frågor.

Nu får finansministern det att låta som att ni alltid har tyckt samma sak i fråga om Riksbanken, som jag ändå vill fokusera på. Så är det ju inte. Det är inte så beträffande inflationens överordning – den infördes med Allan Larsson på hans tid. Och Riksbankens självständighet kom ju inte, som Camilla Sköld Jansson påpekade, med Riksbanksutredningen,

där jag satt med en gång i tiden, utan den kom med EU-medlemskapet och Erik Åsbrink. Det där gör möjligen att man ibland är lite osäker på hur djupt övertygelsen sitter inom socialdemokratien om den självständiga riksbankens värde.

Folkpartiet har självklart också ambitionen om full sysselsättning och låg arbetslöshet, men det handlar också om att antalet människor som är offentligförsörjda i olika hänseenden ska minska. Vi vill dock betona mer att man måste försöka utveckla ett bättre företagsklimat, så att man får en matta av expanderande företag och företagare som är beredda att öka anställningarna och sysselsätta fler människor.

Jag vill också ta upp avslutningen på det här interpellationssvaret, där finansministern beskriver regeringens bedömning av det ekonomiska läget. Det är intressant därför att man på varje punkt går emot den bedömning som vice riksbankschefen Villy Bergström gav uttryck för i ett anförande i fredags. På varje punkt tycker han annorlunda och signalerar en räntehöjning.

Nu ska vi inte gräla om Riksbankens bedömning. Det är lika bra att vi båda två avhåller oss från att recensera Riksbanken, men jag har noterat att Göran Persson numera varnar ECB för räntehöjningar. Det är väl bara, så att säga, en indirekt varning till Riksbanken, men jag tycker kanske att Göran Persson kan avstå även från det, liksom naturligtvis Pär Nuder. Men det är klart att vad vi ser framför oss är en väsentlig åsiktskillnad mellan Riksbanken och regeringen vad beträffar utrymmet för finanspolitisk expansion bland annat.

Anf. 13 CAMILLA SKÖLD JANSSON (v):

Herr talman! De budgetar som har lagts fram på sistone och som är kompromisser mellan Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet är ju budgetar som syftar till att minska arbetslösheten. De är också kompromissbudgetar. Det är inte ren socialdemokratisk politik. Det är inte ren vänsterpartistisk politik. Det är inte ren miljöpartistisk politik.

Carl Hamilton skriver i sin interpellation att han väl känner till Vänsterpartiets uppfattning i den här frågan. Det tror jag att också Pär Nuder gör eftersom vi inför budgetförhandlingarna skickar in budgetunderlag där vi klart och tydligt slår fast att utgångspunkten för Vänsterpartiet är att full sysselsättning ska vara viktigare än inflationsmålet. Jag kan leta fram de handlingarna om finansministern har glömt det. Detta är partiets uppfattning, och det har legat till grund för våra budgetbud, så att säga.

Om vi är överens om att vi har arbetat oss fram till en politik som syftar till ökad sysselsättning är vi ju inte överens om vilket handlingsutrymme vi vill skapa oss. I dag har ju Riksbanken till uppgift att motverka regeringens politik om Riksbanken bedömer att det finns risk för ökad inflation. Det kan vara så om Riksbanken ser att vi har en stark arbetsmarknad och att sysselsättningen stiger. Man kanske ser att det blir brist på arbetskraft framöver. Då är det Riksbankens uppgift att höja räntan och motverka just de positiva konjunkteffekter som regeringens politik vill åstadkomma. Det är ju kontraproduktivt. Och det är inte regeringens eller Pär Nuders bedömning som avgör penningpolitiken, utan det gör riksbanksledningen.

Jag menar att det borde vara självklart att det är viktigare med en politik för ökad sysselsättning än att hålla sig fast vid detta inflationsmål.

Prot. 2005/06:39
28 november

*Svar på
interpellationer*

Och kritiken mot inflationspolitiken, om man får kalla den så, kommer från olika håll. Ingemar Hansson, Konjunkturinstitutet, har konstaterat att Riksbankens penningpolitik har varit alltför stram, vilket resulterar i en högre arbetslöshet än annars. Det säger Konjunkturinstitutets chef. Vi har LO-ekonomer som Dan Andersson och Sandro Scocco, när han var på LO, som också har ifrågasatt Riksbankens räntepolitik. De menar att Riksbanken lägger alldeles för ensidig vikt vid att undvika för hög inflation jämfört med att undvika för låg inflation.

Vi har Hans Sacklén och Per Lundborg på Fackföreningsrörelsens Institut för Ekonomisk Forskning, som jag tror är nedlagt numera, där man har tittat på sambandet mellan inflation och arbetslöshetsbekämpning. Man är mycket kritisk till den politik som förs, mycket kritisk till det här inflationsmålet. Per Lundborg säger till och med att man sviker de arbetslösa, och i dag får de arbetslösa betala priset för en rabiat antiinflationspolitik.

Det handlar självfallet inte om att man vill ha någon hyperinflation. De här ekonomerna, som jag har nämnt, har pekat på att om man skulle vara beredd att släppa upp inflationen till 3–4 % skulle det vara möjligt att komma ned på helt andra arbetslöshetssiffror än vad vi har i dag då det – jag vill återkomma till det – inte är möjligt med full sysselsättning.

Sedan måste jag ge Pär Nuder rätt. Att tolka den socialdemokratiska kongressens beslut kan ingen göra, men utifrån har man uppfattat det som uppenbart att det kongressen menade var en förändring i målsättningen. Nu får vi höra att det inte är det, att den socialdemokratiska partikongressen inte tycker att full sysselsättning är viktigare än inflationsbekämpning. Det återstår att se hur den tolkningen ska göras. Men jag konstaterar att regeringen gör den tolkningen och i dag inte visar att man har ambitionen att återinföra full sysselsättning som ett överordnat mål för politiken.

Anf. 14 Finansminister PÄR NUDER (s):

Herr talman! Jag har vid flera tillfällen sagt att jag tycker att det är bra att vi har en penningpolitisk debatt i Sverige. Allra helst som vi har en oberoende och självständig riksbank är det väldigt viktigt att frågan om hur penningpolitiken avvägs är föremål för en intensiv offentlig diskussion. Vi har i denna riksdag fattat beslut om den ordningen, och med den ordningen följer ett krav på att penningpolitiken hela tiden skärskådas och granskas när det gäller hur den är avvägd. Jag tänker emellertid inte delta i den debatten därför att då riskerar jag väldigt lätt att hamna i den situation som riksdagen har velat undvika, nämligen att regeringen har synpunkter på den dagsaktuella räntesättningen. Men, som sagt, jag välkomnar den debatten.

Det är en intensifierad debatt som Camilla Sköld Jansson refererar till, och det är bra. Jag uppfattar emellertid inte att debatten handlar om inflationsmålet som sådant, utan den handlar om hur just Riksbanken i vissa situationer avväger penningpolitiken. Jag uppfattar det som att inflationsmålet, inklusive Vänsterpartiet, står bakom det. Det finns ju som sagt skrivet i finansplanen, som Vänsterpartiet står bakom. Men det är bra att vi hela tiden har en diskussion om hur penningpolitiken ska vara avvägd.

Sedan vänder jag mig till Carl B Hamilton. För oss socialdemokrater är det ingen motsättning mellan att sträva efter en politik som leder till full sysselsättning och att i varje givet läge ha en politik som bekämpar inflation.

Man kan inte låta bli att få misstanken, när man hör Carl B Hamilton, att full sysselsättning nog inte är lika viktigt som inflationsbekämpningen, men för oss socialdemokrater är detta komplementärt. Det är en förutsättning. Låg inflation är en förutsättning för hög sysselsättning, och hög sysselsättning är i sin tur en förutsättning för stabila offentliga finanser och så vidare, så detta är en lek med ord.

Det den socialdemokratiska partikongressen gjorde var att den återigen sade att full sysselsättning är socialdemokratins allt annat överskuggande politiska mål. Arbete är nämligen grunden för välfärd, välstånd och människors personliga utveckling därför att den som har arbete känner sig mer uppskattad, har bättre hälsa och upplever större frihet än den som går utan.

Eftersom Carl B Hamilton nämnde ECB vill jag helt kort säga att jag välkomnar en intensifierad debatt om den europeiska centralbankens roll i den europeiska ekonomin. I den debatten bör man ta hänsyn till erfarenheter från den svenska penningpolitikens utformning och det inflationsmål vi har i Sverige och man bör hämta erfarenheter från amerikanska Federal Reserves aktiviteter för att bekämpa den amerikanska inflationen.

Det som i detta nu sker är en intensifierad friktion mellan å ena sidan ECB och å andra sidan euroländernas huvudstäder. Man riskerar att få en debatt som dessvärre är av konfrontatorisk karaktär och som jag inte anser – vilket jag tror att Carl B Hamilton delar – är till europrojektets nytta i det långa loppet. Man bör ha en ny och öppen debatt där man tar hänsyn till bland annat svenska erfarenheter och amerikanska erfarenheter när det gäller den europeiska penningpolitikens framtida inriktning.

Anf. 15 CARL B HAMILTON (fp):

Herr talman! Jag tycker att jag har varit framgångsrik i min strävan att få klarhet från finansministern om regeringens hållning i dag vad beträffar penningpolitiken och Riksbankens uppgift att bevara penningvärdet och sträva efter prisstabilitet och acceptans av tvåprocentsmålet. Med finansministerns hjälp har vi tillsammans lyckats klargöra situationen efter den socialdemokratiska partikongressen.

Vi i Folkpartiet ser inte heller någon motsättning mellan full sysselsättning och låg arbetslöshet å ena sidan och prisstabilitet å andra sidan. Det är dessutom många forskningsresultat som pekar på detta, även om det naturligtvis kan finnas en motsättning på mycket kort sikt. Därför blir det inte enbart en lek med ord, som finansministern ville säga.

Det är roande för mig att höra det alltmer intensiva grälet mellan stödpartiet och moderpartiet om ett så pass grundläggande element i den ekonomiska politiken som inställningen till stabiliseringspolitiken och räntepolitiken. Det handlar om hur man bedriver konjunkturpolitik på kort sikt. All konjunkturpolitik är relativt kortsiktig. Men det är inte ofta vi får höra en sådan uppenbar motsättning spelas ut med sådan intensitet och sådan oförblommerad entusiasm från Vänsterpartiet i sin attack på moderpartiet.

Finansministern säger här att vi kanske ska diskutera ECB mer, och gärna för mig. Men det är ändå inte riktigt det som vi har att avgöra här i kammaren och inte ens i andra kamrar i EU-länderna. Det är en självständig riksbank även det.

Anf. 16 CAMILLA SKÖLD JANSSON (v):

Herr talman! Penningpolitiken är självklart central i den samlade ekonomiska politiken. Det är bland annat därför som vi vill ha den under demokratisk kontroll.

Det är precis som Pär Nuder säger. Regeringen får inte ens ha synpunkter på penningpolitiken och än mindre påverka räntenivåer. Man får finna sig i att Riksbanken motverkar den politik som regeringen vill föra när det gäller sysselsättningsökning. Samtidigt är det politiska beslut i riksdag och regering som avgör vilka instruktioner som Riksbanken får.

Det är bara att konstatera att med dagens penningpolitiska regim går det inte att nå full sysselsättning. Vi har haft svårt att nå första steget 4 % öppen arbetslöshet. Förutom att det kostar vad de arbetslösa får betala för pris leder också systemet med en oberoende riksbank till en otydlig ansvarsfördelning. Väljarna kan inte utkräva ett tydligt ansvar eftersom man inte når Riksbanken.

Jag vill återigen konstatera att om vi vill ha full sysselsättning kräver det en förändring av målsättningar för den ekonomiska politiken. Men så långt har regeringen uppenbarligen inte kommit i dag. Det fordras ytterligare opinionsarbete. Frågan lär komma upp i kommande valrörelse. Det är en valrörelse som, om man ska tro Carl B Hamilton, kommer att bli väldigt tyst, och också om vi har den stora oturen att få en borgerlig regering.

Då ska man inte diskutera politik sansat och lugnt som vi har gjort i dag. Det kategoriserar Carl B Hamilton som gräl. Det betyder väl att om vi har oturen att få en borgerlig regering för det med sig kanske det mindre otursamma att Folkpartiet inte kommer att som självständigt parti delta i den politiska diskussionen.

Överläggningen var härmed avslutad.

6 § Förnyad bordläggning

Föredrogs och bordlades åter
Bostadsutskottets betänkande 2005/06:BoU3
Justitieutskottets betänkanden 2005/06:JuU4–JuU7

7 § Bordläggning

Anmälades och bordlades
Proposition
2005/06:54 Utökad möjlighet för Säkerhetspolisen att inhämta information i verksamhet för personskydd

Konstitutionsutskottets betänkanden
2005/06:KU1 Utgiftsområde 1 Rikets styrelse
2005/06:KU11 Ändringar i koncessionsavgiftslagen
2005/06:KU12 Förändrad länsindelning m.m.

Prot. 2005/06:39
28 november

Socialförsäkringsutskottets betänkanden
2005/06:SfU2 Anslag inom utgiftsområde 8 Invandrare och flyktingar
2005/06:SfU4 Förföljelse på grund av kön eller sexuell läggning

8 § Anmälan om interpellationer

Anmäldes att följande interpellationer framställdes

den 25 november

2005/06:139 av *Per Landgren* (kd) till finansminister Pär Nuder
Teorin bakom fastighetsskatten
2005/06:140 av *Ingrid Burman* (v) till statsrådet Ylva Johansson
Misstänkliggörandet av de apatiska flyktingbarnen

den 28 november

2005/06:141 av *Krister Hammarbergh* (m) till jordbruksminister Ann-Christin Nykvist
Småviltsjakt i fjällvärlden
2005/06:142 av *Ewa Björling* (m) till statsrådet Jens Orback
Integration av islam

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 6 december.

9 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmäldes att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 28 november

2005/06:477 av *Lennart Gustavsson* (v) till statsrådet Ulrica Messing
Norrlands infrastruktur
2005/06:478 av *Sven-Erik Sjöstrand* (v) till samhällsbyggnadsminister Mona Sahlin
Vattenfalls agerande i EU
2005/06:479 av *Torsten Lindström* (kd) till utbildnings- och kulturminister Leif Pagrotsky
TV 4:s avtal med staten
2005/06:480 av *Dan Kihlström* (kd) till jordbruksminister Ann-Christin Nykvist
Fårsjukdomen Nor 98

2005/06:481 av *Annika Qarlsson* (c) till samhällsbyggnadsminister Mona Sahlin

Konverteringsstödet

2005/06:482 av *Yvonne Andersson* (kd) till justitieminister Thomas Bodström

Trafikskadades rätt till ersättning för personskada

2005/06:483 av *Karin Granbom* (fp) till utrikesminister Laila Freivalds
Besök av Viktor Janukovitj

2005/06:484 av *Henrik von Sydow* (m) till statsrådet Morgan Johansson
Systembolagets opinionsbildning

2005/06:485 av *Henrik von Sydow* (m) till justitieminister Thomas Bodström

Polisens kunskap om upphovsrättsliga brott

2005/06:486 av *Henrik von Sydow* (m) till justitieminister Thomas Bodström

Polisens prioriteringar och upphovsrätten

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 6 december.

10 § Kammaren åtskildes kl. 10.55.

Förhandlingarna leddes av talmannen.

Vid protokollet

CHARLOTTE RYDELL

/Monica Gustafson

1 § Justering av protokoll.....	1
2 § Meddelande om frågestund.....	1
3 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer.....	1
4 § Svar på interpellation 2005/06:76 om avvecklingen av Viggenplan med spaningskapacitet	3
Anf. 1 Försvarsminister LENI BJÖRKLUND (s)	3
Anf. 2 ALLAN WIDMAN (fp)	4
Anf. 3 Försvarsminister LENI BJÖRKLUND (s)	4
Anf. 4 ALLAN WIDMAN (fp)	5
Anf. 5 Försvarsminister LENI BJÖRKLUND (s)	6
Anf. 6 ALLAN WIDMAN (fp)	7
Anf. 7 Försvarsminister LENI BJÖRKLUND (s)	7
5 § Svar på interpellationerna 2005/06:89 och 100 om Riksbankens inflationsmål som överordnat mål för stabiliseringspolitiken	8
Anf. 8 Finansminister PÄR NUDER (s).....	8
Anf. 9 CARL B HAMILTON (fp)	9
Anf. 10 CAMILLA SKÖLD JANSSON (v)	10
Anf. 11 Finansminister PÄR NUDER (s).....	11
Anf. 12 CARL B HAMILTON (fp)	12
Anf. 13 CAMILLA SKÖLD JANSSON (v)	13
Anf. 14 Finansminister PÄR NUDER (s).....	14
Anf. 15 CARL B HAMILTON (fp)	15
Anf. 16 CAMILLA SKÖLD JANSSON (v)	16
6 § Förnyad bordläggning.....	16
7 § Bordläggning.....	16
8 § Anmälan om interpellationer.....	17
9 § Anmälan om frågor för skriftliga svar.....	17
10 § Kammaren åtskildes kl. 10.55.....	18